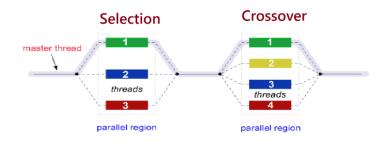
پیادهسازی موازی الگوریتم ژنتیک

استاد درس: دكتر عبدالرضا سوادي

اعضاى گروه: محمدحسين حسيني، وحيد رمضاني دشتبياض، سروش فعال

الگوريتم ژنتيک

الگوریتم ژنتیک یک الگوریتم جستجو مبتنی بر هیوریستیک است که از نظریهی تکامل داروین الگوبرداری شده است. مراحل اصلی الگوریتم شامل مرحلهی انتخاب(Selection)، تولید مثل(Crossover) و جهش(Mutation) است. مراحل ذکر شده کاملا ترتیبی هستند. به این معنی که شرط لازم برای انجام یک مرحله از الگوریتم، پایان یافتن مرحلهی قبلی است.

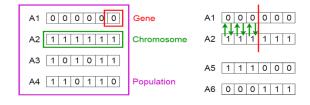

به طور کلی بیشترین حجم پردازش در دو مرحلهی انتخاب و تولید مثل انجام می گیرد که نقطهی عطف تاثیر چشم گیر موازی سازی، در بهبود زمان اجرای الگوریتم، نیز در همین قسمتهاست.

برنامه شامل چند قسمت فرعی از جمله آماده کردن جمعیت اولیه(init_pop)، محاسبه ی برازندگی کروموزومها(fitness)، مرتبسازی جمعیت(sort) و ... است که در این قسمتها نیز تا حدودی نخها مورد استفاده قرار گرفته و باعث بهبود زمان اجرا شدهاند.

الگوریتم برای اجرا نیاز به تعیین و تنظیم چندین فاکتور خاص دارد. این فاکتورها شامل اندازه ی جمعیت(Mutation Probability)، حداکثر دورها(Max Iteration) و احتمال جهش(Population) هستند که به صورت Hard-code در برنامه تنظیم شدهاند. اجرای برنامه با مجموعه فاکتورهای مختلف نتایج مختلفی را از نظر دقت عملکرد الگوریتم و همچنین زمان اجرای الگوریتم به همراه خواهد داشت. در انتها نتایج اجرای برنامه با تعدادی مجموعه مختلف فاکتورها گزارش و تحلیل شدهاست.

Genetic Algorithms

فاکتورهای موثر در الگوریتم

فاكتور اندازهى جمعیت (Population): این شاخص نشان دهنده ی اندازه ی جمعیتی است که الگوریتم بر رویشان اجرا می شود. مشخص است که با افزایش مقدار این شاخص زمان اجرای الگوریتم نیز افزایش خواهد داشت.

فاكتور حداكثر دورها(Max Iteration): اين شاخص حداكثر تعداد دورهايى كه الگوريتم طى مىكند تا متوقف شود را مشخص مىكند. واضح است كه با افزايش مقدار اين شاخص زمان اجراى الگوريتم نيز افزايش خواهد داشت.

فاکتور احتمال جهش (Mutation Probability): این شاخص احتمال رخداد جهش را به درصد بیان می کند. این شاخص در بهبود دقت و عملکرد الگوریتم تأثیر مثبت دارد اما در زمان اجرای الگوریتم تغییری ایجاد نمی کند.

مراحل اصلى الگوريتم

انتخاب(Selection): در این مرحله بر اساس استراتژی چرخ شانس به تعداد جمعیت، از نسل فعلی، با جایگذاری، کروموزومها را انتخاب می کنیم. کروموزوم با برازندگی بیشتر شانس انتخاب بالاتری دارد. امکان انتخاب تکراری یک کروموزوم نیست وجود دارد. این مرحله به صورت زیر پیادهسازی و موازیسازی شدهاست.

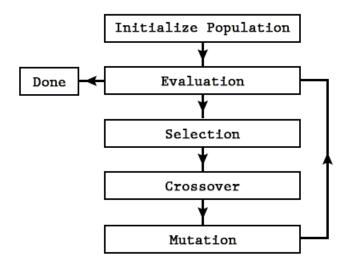
تولیدمثل(Crossover): در این مرحله ابتدا جمعیت انتخاب شده از مرحلهی قبل دریافت می شود و سپس هر دو کروموزوم با انجام یک تولید مثل، دو کروموزوم جدید را تولید می کنند تا نسل بعدی تشکیل شود. انتظار می رود کروموزوم فرزند، چون حاصل تولید مثل والدین با برازندگی بالاست، دارای برازندگی بالا باشد، اما به دلیل وجود فاکتور شانس و احتمال در عمل تولید مثل، عکس این اتفاق نیز ممکن است.

```
void crossover(chrom popnext[POPULATION])
{ // crossover function takes a pointer to array of chromes
    int random;
    random = rand();
    chrom temp_child;
    random = ((random % (GENE_COUNT - 1)) + 1); // random cross over for first child (child of first
#pragma omp parallel for
    for (int i = 0; i < random; i++)
        temp_child.bit[i] = popnext[0].bit[i];
#pragma omp parallel for
    for (int i = random; i < GENE_COUNT - 1; i++)</pre>
        temp_child.bit[i] = popnext[POPULATION - 1].bit[i];
#pragma omp parallel for
    for (int chrom_counter = 0; chrom_counter < POPULATION; chrom_counter++)
        random = rand();
        random = ((random % (GENE_COUNT - 1)) + 1);
        for (int i = random; i < GENE_COUNT; i++)</pre>
            popnext[chrom_counter].bit[i] = popnext[chrom_counter + 1].bit[i];
    popnext[POPULATION - 1] = temp_child; // the last popnext chrom now becomes the new child
```

جهش (Mutation): در این مرحله به صورت تصادفی و با احتمالی ناچیز یک تغیر در یکی از ژنهای یکی از کروموزومهای موجود در جمعیت اتفاق می افتد. این مرحله شامل حلقه نیست و مرتبه زمانی (0(1) دارد و در زمان اجرای الگوریتم تاثیری ندارد.

```
void mutation(chrom popnext[POPULATION])
{
    srand((unsigned)time(NULL));
    int prob = rand() % 101;
    if (prob <= MUTATION_FAC)
    {
        int chrom = rand() % (POPULATION);
        int gene = rand() % (GENE_COUNT);
        popnext[chrom].bit[gene] = (popnext[chrom].bit[gene] == 1) ? 0 : 1;
        popnext[chrom].fit = fitness(popnext[chrom]);
    }
}</pre>
```

GENETIC ALGORITHM FLOW CHART

سایر قسمتهای برنامه

تشکیل جمعیت اولیه (init_pop): در این قسمت از برنامه، جمعیتی از کروموزومها به اندازه ی فاکتور Population از داخل یک فایل استاتیک و از قبل تهیه شده خواندهمی شوند. ایده ی خواندن جمعیت از داخل فایل استاتیک، برخلاف اصل الگوریتم که در هر بار اجرا دادههای اولیه به صورت تصادفی تولید می شوند، به هدف کاهش اثر متغیرهای تصادفی در عملکرد الگوریتم برای سهولت امکان مقایسه ی نتایج اجراهای مختلف الگوریتم بوده است.

مرتبسازی (Sort): در این قسمت نیز از یک الگوریتم ساده ی مرتبسازی با مرتبه زمانی (O(n²) برای مرتب کردن جمعیت بر اساس برازندگی کروموزومها کمک گرفته شده است.

محاسبه برازندگی (Fitness): این بخش از برنامه نیز برازندگی را برای هر کروموزوم محاسبه میکند.

Operating System: Windows 11 Home 64-bit (10.0, Build 22000)

Language: English (Regional Setting: English)

System Manufacturer: LENOVO System Model: 82JW

BIOS: HHCN27WW

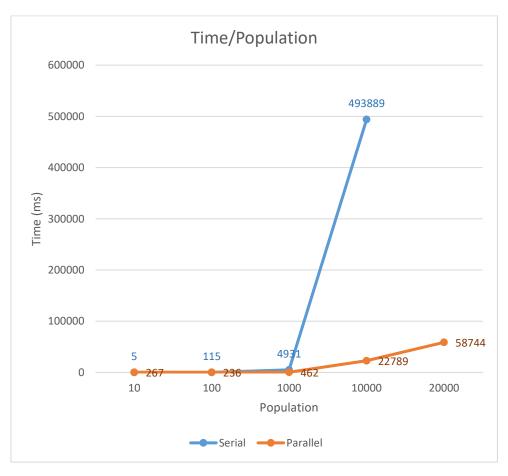
Processor: AMD Ryzen 7 5800H with Radeon Graphics (16 CPUs), ~3.2GHz

Memory: 16384MB RAM

تحلیل عملکرد الگوریتم در دو حالت سری و موازی – فاکتور جمعیت

در ادامه عملکرد الگوریتم در حالات سری و موازی با فاکتورهای مختلف بررسی می شود. در شکل 1 شاهد دو نمودار هستیم که نمودار آبی رنگ مربوط به حالت سری و نارنجی رنگ مربوط به حالت موازی می باشند. در این شکل فاکتور جمعیت اولیه (بدون تغییر دادن حداکثر دور اهای الگوریتم) دستخوش تغییر شده و زمان اجرای الگوریتم برای هر جمعیت در هردو حالت سری و موازی برحسب میلی ثانیه (ms) توسط دو نمودار مختلف نمایش داده شده است.

همانطور که در شکل مشاهده می شود برای جمعیتهایی که از یک حد مشخص(10000) بیشتر هستند زمان اجرا در حالت سری فوق العاده بالا خواهد بود و عملا اجرای الگوریتم دیگر ممکن نخواهد بود که در حالت موازی این مشکل تا حد خوبی حل شده است و می توان برای جمعیتهای اولیه بیشتر هم الگوریتم را اجرا نمود.

شكل 1

تحلیل عملکرد الگوریتم در دو حالت سری و موازی – فاکتور حداکثر دور

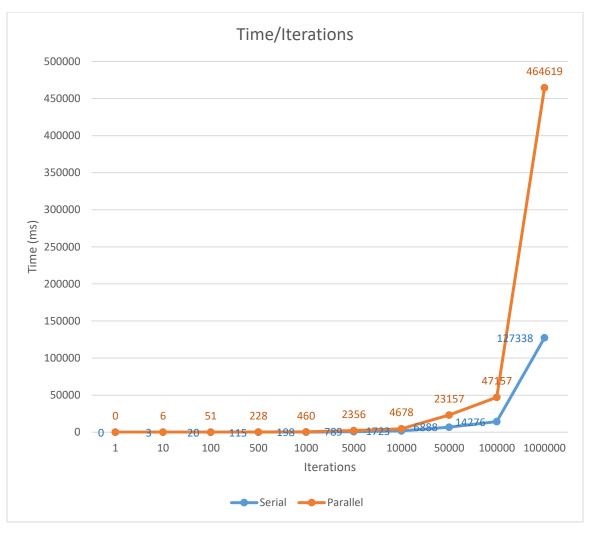
در شکل 2 نیز با ثابت نگهداشتن جمعیت اولیه، حداکثر دورهای الگوریتم تغییر کرده و زمان های اجرای متفاوت برحسب میلی ثانیه اندازه گیری و نمایش داده شدهاند. نمودار آبی مربوط به حالت سری و نمودار نارنجی مربوط به حالت موازی میباشد.

همانطور که در نمودار مربوط به حالت سری مشاهده می شود رابطه زمان اجرا با حداکثر دورها تقریبا خطی می باشد.

در مورد نمودار مربوط به حالت موازی اما اتفاقی که میافتد این است که شاهد افزایش زمان اجرا نسبت به حالت سری هستیم؛ دلیل این موضوع این است که سربارهای مربوط به ایجاد thread بیش از حد زیاد میشوند و موجب افزایش زمان نسبت به حالت سری میشود؛ لازم به ذکر است که حلقه اصلی الگوریتم که در داخل آن عملگرهای مختلف الگوریتم ژنتیک تا زمان رسیدن به حداکثر تعداد دورها روی جمعیت اعمال میشوند، قابل موازی سازی نمی باشد زیرا مراحل اجرای الگوریتم ژنتیک ترتیبی می باشد و در هر دور باید روی جمعیتی که در دور قبل ایجاد شده است، عملیات مجددا صورت گیرد و اگر دورهای حلقه موازی اجرا شوند آنگاه این ترتیب رعایت نخواهد شد؛ با این تفاسیر اگر هم چنان حلقه اصلی الگوریتم را موازی سازی کنیم، بهبود زمان خواهیم داشت، اما دقت الگوریتم کاهش خواهد یافت و در نهایت هم گرایی الگوریتم با مشکل روبرو خواهد شد.

با توجه به عدم امکان موازی سازی حلقه اصلی برنامه، در تمام مراحل داخلی الگوریتم(اعم از عملگرهای انتخاب، تولیدمثل و...) موازی سازی تا حد امکان صورت گرفته است.

sequential²

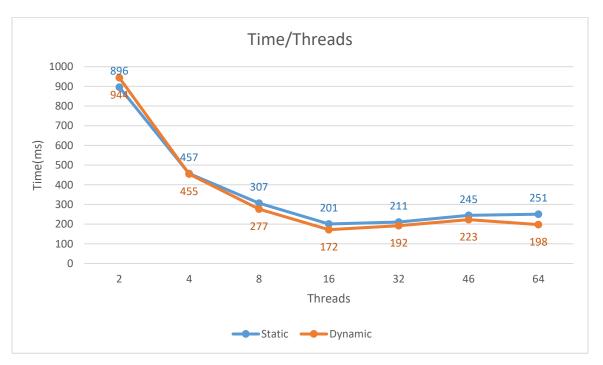

تحلیل عملکرد الگوریتم در دو حالت ایستا 7 و پویا 7 با نخ 6 های مختلف

در ادامه تحلیل دیگری بر روی الگوریتم صورت گرفته است و زمان اجرا با تعداد نخهای مختلف اندازه گیری شدهاست.(شکل 3)

در حالت ایستا منظور از تعداد نخها، تعداد نخهایی است که برای اجرای برنامه بکار گرفته میشوند و در حالت پویا نیز با توجه به اینکه تعداد نخها به شکل خودکار تعیین میشوند، منظور از تعداد نخها حداکثر تعداد نخهایی میباشد که میتوانند برای اجرای برنامه بکار گرفته شوند که یعنی یک سقف برای نخهای قابل ایجاد ساخته میشود.

همان طور که در نمودار مربوط به شکل 8 دیده می شود زمان اجرای حالت ایستا برای تعداد نخهای کم (کمتر از 4) بهتر از حالت پویا بوده است و پس از اینکه زمان های اجرای دو حالت ایستا و پویا در هنگام وجود 4 نخ باهم تقریبا برابر می شود، حالت پویا برای تعداد نخهای بیشتر از 4 زمان اجرای کمتری نسبت به حالت ایستا دارد و هرچه تعداد نخها بیشتر می شود نیز هم چنان زمان اجرای حالت پویا از حالت ایستا کمتر است

شكل 3

static 3

dynamic 4

thread 5

نکات و چالشهای پیادهسازی

در پیادهسازی پروژه براساس چالشهای مختلفی که در سر راه تیم ما قرار گرفت، تصمیماتی مبنی بر تغییر و نحوهی پیادهسازی گرفتهشد.

از جمله این چالشها، که در بالاتر نیز اشارهای به آن شد، ذات ترتیبی مراحل اصلی الگوریتم ژنتیک است. در اجرای الگوریتم ژنتیک باید ترتیب مراحل حفظ شود زیرا هر مرحله به خروجی مرحلهی قبل نیاز دارد. در این سناریو برای پیادهسازی موازی الگوریتم با مشکل مواجه هستیم و راه حل این مشکل موازیسازی هر مرحله به صورت جداگونه است، که این زوش در پیادهسازی ما پیش گرفته شده است.

یکی دیگر از نکات قابل توجه که در مسیر پروژه به چشم آمد، تاثیر منفی زیاد شدن تعداد نخها بیشت از حدی مشخص، بر زمان اجرای الگوریتم است. قابل مشاهدهاست که وقتی تعداد نخها از مقدار مشخصی بیشتر می شود، بازدهی اجرا کاهش می یابد.

از مقایسه ی نمودارهای بهدست آمده برای اجرای الگوریتم با نخهای ایستا(Static) و پویا(Dynamic) نکات جالبی برداشت می شود که در قسمت مربوطه به آن پرداخته شده است.

روند نمایی نمودارهای ترسیم شده نیز از نکاتی است که باید به آن توجه داشت.

ضميمه

تمامی کدهای پیادهسازی این پروژه در ریپازیتوری سایت گیتهایت(Github repository) در لینک زیر قابل مشاهده و دستیابی است.

https://github.com/smhhoseinee/genetic algorithm implementation in c

مراجع

- Artifitial Intelligence: A modern approach, Stuart Russell, Peter Norvig •
- A "Hands-on" introduction to OpenMP, Tim Mattson, Bronis R. de Supinski
 - https://www.codeproject.com/Tips/10417/Genetic-Algorithm-2
 - /https://www.geeksforgeeks.org/genetic-algorithms •
 - A Summary of Research on Parallel Genetic Algorithms, Erick Cantú-Paz
 - /https://www.openmp.org/resources •